

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković – Zvornik 3 i 4
Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 23/10

Glavni pretres: 16.12.2011.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Objavljivane presude

Optuženi Darko Janković i Goran Savića osuđeni su za krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SFRJ, dok je optuženi Saša Čilerdžić oslobođen krivične odgovornosti. Optuženi Janković osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, a optuženi Savić na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci.

Sud je svoju odluku zasnovao na iskazima brojnih svedoka oštećenih. Uprkos činjenici da su svedoci pred sudom svedočili o krivično-pravnoj stvari koja se desila pre gotovo 20 godina, njihovi iskazi bili su u velikoj meri saglasni i prihvatljivo je da oštećeni nisu mogli istovetno svedočiti o svim događajima. Neki oštećeni su bili više hrabriji i usuđivali su se da gledaju zločine koje su počinjeni u njihovom prisustvu, neki su bili manje hrabriji i to nisu smeli.

Sud je na osnovu izvedenih dokaza utvrdio da su optuženi Savić i Janković zajedno sa Draganom Slavkovićem i Ivanom Koraćem došli 5.05.1992. godine u prostoriju poljoprivrednog dobra *Ekonomija* u Zvorniku, gde su držani zatvoreni civili muslimanske nacionalnosti, među kojima su bili Muhamet Redžić, Kemal Kortuković, Bego Bukvić, Nesib Dautović, Ismet Čirak, Abdulah Buljubašić zvani Bubica i zaštićeni svedoci *U, 4, H, T, F* i *Beta*, i da su rukama i raznim predmetima tukli zatvorenike.

Utvrđeno je i da je optuženi Savić zajedno sa Draganom Slavkovićem 11. ili 12.05.1992. godine ušao u prostorije *Ekonomije*, gde je potom Slavković teško tukao zatvorenog Abdulaha Buljubašića, dok je optuženi Savić stajao u neposrednoj blizini sa puškom u ruci. U jednom trenutku Savić skinuo je zlatan lanac sa vrata Buljubašića uz reči da mu [lanac] više neće trebati.

Takođe je utvrđeno da je optuženi Janković, nakon prebacivanja na prinudni rad oko 20 muslimanskih zarobljenika sa *Ekonomije* na *Ciglanu*, vodio zarobljena lica, među njima svedoke *F, T, 4* i *U*, zajedno sa Slavkovićem i Koraćem, u pljačku napuštenih muslimanskih i srpskih kuća na teritoriji optine Zvornik. Nakon pljačke, robu su prisvajali, skrivali i potom prebacivali u Srbiju. Nisu dokazani navodi Tužilaštva da su optuženi Savić i Čilerdžić odvodili oštećene muslimane u pljačke napuštenih kuća.

Sudsko veće navelo je da je optuženi Janković neutvrđenog dana u drugoj polovini juna 1992. godine izveo Ismeta Čiraka iz prostorije gde su bili zatvorenici odveo u posebnu prostoriju, gde ga je porezao po vratu. Nakon toga, ubacio je oštećenog Čiraka u prtljažnik automobila i odveo automobil nakon, čega je lišio života Čiraka iz vatrenog oružja. Posmrtni ostaci oštećenog pronađeni su u masovnoj grobnici na Crnom Vrh, dok je veštačenjem utvrđeno da su povrede nanete vatrenim oružjem. Istom prilikom optuženi Janković je naredio oštećenom Enveru Dautoviću da ukloni tetovažu polumeseca sa ruke, i kada oštećeni nije uspeo, optuženi Janković odveo ga je u drugu prostoriju i odsekao mu kožu sa ruke. Nisu dokazani navodi Tužilaštva da su

optuženi Savić i Čilerdžić bili prisutni u prostoriji kada je Janković povređivao oštećene Čiraka i Dautovića niti da su mu prilikom izvršavanja dela na bilo koji način fizički ili psihički pomogli.

Uoči Bajrama, 10 ili 11.06.1992. godine, optuženi Janković je zajedno sa Slavkovićem i nekoliko nepoznatih osoba, ušao u Dom kulture u Čelopeku, izveo na binu Fikreta Jahijagića i njegovog sina Valmira, Mehmedaliju Bikića i njegovog sina ili sinovca Šabana, naredio im da se skinu goli i potom da vrše oralni seks među sobom. Optuženi Janković je nožem ubio Hasana Atlića, Sakiba Kapidžića i Fikreta Jahijagića. Optuženi Janković i Slavković ubodnim udarcima lišili su života Šabana Bikića. Nakon toga, Janković i vojnik Vučković naredili su oštećenima da očiste prostoriju i iznesu tela ubijenih. Leševe su izneli i utovarili u pripremljeni kamion Hasan Halilović, Salih Zahirović, Husein Salihović, Nesib Okanović i Sead Džihić. Naredili su im da idu kamionom i zajedno sa nepoznatim vojnicima i istovare tela. Nakon toga se nikada nisu vratili, a njihova tela su kasnije ekshumirana iz masovne grobnice na Crnom Vrh.

Nakon Bajrama, optuženi Janković naredio je zatvorenicima da se postroje u dve vrste i međusobno šamaraju. Dok su se tukli, optuženi i ostali su navijali, smejali se i zahtevali da se udaraju jače. Takođe nakon Bajrama, optuženi Janković došao u Dom kulture sa nekoliko pripadnika TO Zvornik i nožem odsekao penis Zulkanreinu Efendiću i uho Enesu Čikariću, prisilivši ih da ih pojedu. Drugom prilikom optuženi Janković naredio je svedoku G da izađe na binu, da se svuče i sedne u položaj za molitvu i kada je oštećeni to učinio, Janković ga je ubo po tri puta nožem u butninu leve i desne noge.

U određivanju visine kazni optuženima, sudsko veće je u slučaju optuženog Jankovića uzelo u obzir olakšavajuće okolnosti, da je optuženi u vreme izvršenja dela bio mlađe punoletno lice, da je porodičan čovek i da je neosuđivan, a kao otežavajuće brojnost izvršenih radnji, naročito ispoljenenu brutalnost i bezobzirnost i činjenicu da su oštećeni bili nemoćna lica koja su držana u nedostojnim uslovima za život i izlagana teškim telesnim i duševnim patnjama. Za optuženog Savića sud je pronašao kao olakšavajuće okolnosti da je bio mlad u vreme izvršenja dela i da je porodičan čovek, a nisu nađene otežavajuće okolnosti.

Komentar:

Sud je optuženom Jankoviću izrekao pravičnu presudu i kaznu u skladu sa težinom krivičnog dela. U trenutku dok nema uvida u pisano obrazloženje presude, ostaje nejasno kojim razlozima se vodio sud prilikom donošenja oslobađajuće presude Čilerdžiću i izricanja kazne zatvora ispod zakonskog minimuma u slučaju optuženog Savića.